

Ob letošnji reviji »Primorska poje«

Številni pevski zbori, ki delujejo na Primorskem, se skoraj gotovo udeležijo tudi revije Primorska poje, ki jo letos prirejajo že osemnajsto leto. Revija se je začela v soboto, 21. marca, na Škofijah, končala pa se bo v Postojni, v petek, 24. aprila. Svojo prisotnost je napovedalo 130 zborov, kar jasno kaže, da doživlja zborovska dejavnost pri nas nekakšen preporod.

Če pa človek govori s strokovnjaki, ki delujejo na glasbenem, pravzaprav na zborovskem področju, ugotovi, kako se mnogi pritožujejo nad kvaliteto nekaterih pevskih sestojev. Vendar prav revija, kot je »Primorska poje«, nas lahko marsičesa nauči. Ločiti namreč bi morali med delujočimi zbori. Večina si postavlja za cilj sicer res lepo petje, a predvsem družabnost. Zato je razumljivo, da so pevci pripravljeni, v najboljšem primeru, delati in se truditi, a se obenem tudi zabavati in se dobro počutiti.

Kvalitetno petje zahteva veliko tehničnega znanja, notalnega branja, zavzetosti itd. Glede na razširjenost pevskih zborov je tudi opaziti, da je bilo celo vrsto let zanemarjeno vprašanje pevovodij. Prav zato so šle mimo generacije in generacije ljudi, ki so se učile kakega glasbila ali instrumenta na Glasbeni matici, a jih šola ni znala pridobiti, da bi svoje znanje lahko usmerili tudi v pevsko, zborovsko delovanje. Gre za dejstvo, ki močno ogroža delovanje naših pevskih zborov. Šele zadnja leta se namreč začnajo prirejati tečaji, ki so v nekaterih primerih prinesli že zelo kvalitetne rezultate. Prav bi bilo polagati še večjo skrb vzgoji pevovodij, saj bo le na ta način mogoče, v sicer daljšem obdobju, začeti načrtovati tudi poseganje po zahtevnejši in kvalitetnejši zborovski literaturi.

Leto, ki je za nami, tak vtis imamo, nam je potrdilo, da se tudi v petju nekatere stvari premikajo na bolje. Naše mnenje se nanaša predvsem na zamejsko stvarnost. V Benečiji so določeni zbori in glasbene šole potrdile ne le svoje izredno poslanstvo glede narodne vzgoje, ampak tudi določeno skrb za kvaliteto, kar nam petje teh sestojev potrjuje. Na Goriškem je bilo zadnje čase opaziti korak naprej. Nekateri koncerti doberdobskega zbora »Hrast«, na-

nadaljevanje na 2. strani ■

S pomladjo se je začelo evropsko leto okolja

S prvim dnevom pomladi, 21. marca, se je začelo leto, ki ga Evropska gospodarska skupnost posveča vprašanju okolja. Države članice so se namreč odločile, da letošnje leto posvetijo skupnemu načrtovanju bojev proti onesnaževanju okolja in uresničitvi evropsko veljavnega prava, ki bi urejal ekološka vprašanja.

Že nekaj časa, vsaj zadnjih pet let, od močnejše prisotnosti t. i. »zelene stranke« v Zahodni Nemčiji, se z veliko zavzetostjo govori o problemih v zvezi z zdravim okoljem in vedno večji zavesti Evropejcev, da je čisto okolje nadvse pomembna vrednota, ki je politične in državne oblasti ne morejo omalovaževati. Vsa javnost je v teh letih bila večkrat seznanjena z vedno bolj pogostimi onesnaženji, ki pa so prav lani, mogoče zaradi vrste nesrečnih naključij, dosegle svoj višek. Vsi se spominjamo, da je bilo na začetku lanskega leta veliko govora o kislem dežju, ki je povzročil že ogromno škode po gozdovih vse Srednje Evrope, a tudi Italije, Slovenije in Vzhodnih držav ter po skandinavskih gozdovih. Sledila so zaskrbljujoče vesti o onesnaženju pitne vode po Padski nižini, prav katastrofalno vzdušje pa je sprožila jedrska nesreča pri Černobilu v Sovjetski zvezi, ki je prizadela ves svet. Kot da ne bi ta nesreča zadostovala, je po nekaj mesecih prišlo do ekološke nesreče v vodah Rena in do vesti, da je hudo zmanjšana tudi plast ozona, trokisika, ki pač brani, da bi ultraviolečni žarki lahko z vso svojo silo sevali na zemeljsko oblo, ob tem se je pojavil problem nesmotrnega sekanja tropskih gozdov.

Cela vrsta katastrofalnih in zaskrbljivih novic je torej upravičeno sprožila tudi

val vprašanj med ljudmi, ki se sprašujejo, če ekonomske dobrine odtehtajo zdravo okolje. V zadnjem letu so statistike, ki so jih izvedli v merilu Evropske gospodarske skupnosti, ugotavljale, da je kar 75 odstotkov Evropejcev mnenja, da je skrajni čas, da bi države začele resno skrbeti za zdravo okolje. Približno 22 odstotkov pa je mnenja, da je sicer stvar potrebna, a da za enkrat ni še življenjske važnosti, ter da se lahko še nekaj časa odlaša z reševanjem teh vprašanj.

Ob evropskem letu okolja je torej zanimivo ugotavljati, da so se nekatere članice z veliko zavzetostjo začele pripravljati na reševanje tega vprašanja. Francija je n. pr. dala pobudo za uresničitev skoraj 700 specifičnih načrtov, da bi lahko stvarno posegla v prav tolikih primerih pri pojavih onesnaževanja, oziroma ohranjanja čistega naravnega okolja. Tako je zanimivo, da so objavili seznam 328 industrijskih podjetij, ki jih uvrščajo med visoko nevarna, ker pač proizvajajo škodljive snovi. Med temi so seveda tudi vse jedrske elektrarne, ki delujejo v Franciji.

Kolikšno politično težo pa lahko ima ekologija, jasno kaže politična stvarnost v Zahodni Nemčiji. Tudi v italijanskem merilu prav zadnja parlamentarna kriza kaže, da je vprašanje energije in referendum v zvezi z jedrskimi centralami nadvse težko premostljivo vprašanje. Križajo se torej ne le gospodarski interesi, ampak tudi politični, ob vsem tem pa je seveda tudi politikom jasno, da ljudi sicer res zanima tako politika kot uspešno gospodar-

dalje na 2. strani ■

Uradni obisk iz Slovenije

Danes je dospela na uradni obisk v Furlanijo - Julijsko krajino delegacija slovenske vlade s predsednikom Dušanom Šinigojem. Delegacija slovenskega izvršnega sveta je imela sestanek z deželnim odborom, jutri pa si bo ogledala nekaj industrijskih objektov.

Predsednik Tržaške trgovinske zbornice Tombesi je pozitivno ocenil razgovor, ki ga je imel pred dnevi v Ljubljani s predsednikom Gospodarske zbornice Markom Bulcem. Tombesi je poudaril, da so tudi v preteklosti skupni napor bistveno prispevali k hitrejšemu razvoju trgovinskih izmenjav, kakor tudi k realizaciji skupnih

načrtov. Tržaška delegacija, v kateri so bili deželni odbornik Renato Bertoli ter predsednik in podpredsednik italijansko-jugoslovanske gospodarske zbornice Petruccio in Bole, je izrekla zadovoljstvo, ker je Jugoslavija vključila v svoj program dokončanje avtoceste Ljubljana - Razdrto - Fernetiči - Trst z odcepom proti Gorici. Na podlagi sedanjih načrtov bi morala biti avtocestna dela dokončana leta 1991. Odbornik Bertoli je zagotovil vso pomoč Furlanije - Julijske krajine

Govor je bil nadalje o kreditiranju gospodarskih in industrijskih pobud v Sloveniji.

RADIO TRST A

■ NEDELJA, 5. aprila, ob: 8.00 Radijski dnevnik; 8.30 Kmetijski tednik; 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu; 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji; 10.15 Mladinski oder: »V podzemskem svetu« (Zora Tavčar); 11.45 Vera in naš čas; 12.00 Nediški zvon; 13.00 Radijski dnevnik; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Poročila; 14.10 Radijski kviz o Primožu Trubarju; 14.45 Športni in glasbeni popoldan; 16.30 Športne novice; 17.30 Prenosi z naših prireditev in telefonski razgovori ter nagradno tekmovanje s poslušalci; 19.00 Radijski dnevnik.

■ PONEDELJEK, 6. aprila, ob: 7.00 Radijski dnevnik; 7.20 Koledarček; 7.40 Pravljica; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 Pričevanja o Tigru; 9.00 Radijski kviz o Primožu Trubarju (ponovitev); 10.00 Poročila in pregled tiska; 11.30 Poljudno čtivo - Liki iz naše preteklosti; Stane Žagar; 13.00 Radijski dnevnik; 13.20 Deželni zbori na reviji Primorska poje; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10 Otroški kotichek: Janez Bitenc: Srečanje z novo pesmico; 16.00 Osebnost; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 17.10 Godalni kvartet Glasbene matice; 18.00 Kmetijski tednik; 19.00 Radijski dnevnik.

■ TOREK, 7. aprila, ob: 7.00 Radijski dnevnik; 7.20 Koledarček; 7.40 Pravljica - Narodnozabavna glasba; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 Nediški zvon; 10.00 Poročila in pregled tiska; 11.30 Poljudno čtivo - Prehrana in zdravje; 13.00 Radijski dnevnik; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10 Povejmo v živo!; 15.00 Mladi mladim; 15.45 Postni govor; 16.00 V znamenju Rdečega križa; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 17.10 Godalni kvartet Glasbene matice; 18.00 Izvirna radijska igra: Janez Povše: »Adjic, izbrala te je!«; 19.00 Radijski dnevnik.

■ SREDA, 8. aprila, ob: 7.00 Radijski dnevnik; 7.20 Koledarček; 7.40 Pravljica - Narodnozabavna glasba; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 V objemu gora; 10.00 Poročila in pregled tiska; 11.30 O razvoju filma v Sloveniji - Opoldanska rubrika; 13.00 Radijski dnevnik; 13.20 Deželni zbori na reviji Primorska poje; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10 Gospodarska problematika; 16.00 Od Milj do Devina; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 17.10 Sopranistka Vanda Gerlovič; 18.00 Kulturni in družbeni odmevi; 19.00 Radijski dnevnik.

■ ČETRTEK, 9. aprila, ob: 7.00 Radijski dnevnik; 7.20 Koledarček; 7.40 Pravljica - Narodnozabavna glasba; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 Od Milj do Devina; 10.00 Poročila in pregled tiska; 11.30 Naš jezik - Film, kultura, realnost; 13.00 Radijski dnevnik; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10 Otroci in šola; 14.30 Diskorama; 16.00 Na goriškem valu; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 17.10 Revija Primorska poje; 18.00 Četrtekova srečanja: »Iz snežinskih gozdov na balkanski jug«, spomini Alojza Zidarja; 19.00 Radijski dnevnik.

■ PETEK, 10. aprila, ob: 7.00 Radijski dnevnik; 7.20 Koledarček; 7.40 Pravljica - Narodnozabavna glasba; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 Na goriškem valu; 10.00 Poročila in pregled tiska; 11.30 Hiša in vrt - Od Mont Blanca do free climb; 13.00 Radijski dnevnik; 13.20 Zborovska glasba; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10 Naš jezik; 14.20 Ne prezri mo!; 15.00 V svetu filma; 15.45 Postni govor; 16.00 Osebnost; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 17.10 Revija Primorska poje; 18.00 Kulturni dogodki; 19.00 Radijski dnevnik.

■ SOBOTA, 11. aprila, ob: 7.00 Radijski dnevnik; 7.20 Koledarček; 7.40 Pravljica - Narodnozabavna glasba; 8.00 Poročila in deželna kronika; 8.10 Kulturni dogodki; 10.00 Poročila in pregled tiska; 10.10 Koncert v baziliki sv. Silvestra v Trstu: violini'st Črtomir Šiško, pianist Igor Lazko, Mihael Rožanc; 11.30 Bio-vrt - »Čej so tiste stazice« - oddaje iz Kanalske doline; 13.00 Radijski dnevnik; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Poročila in deželna kronika; 14.10 Otroški kotichek: »Naš lepi okrogli svet«; 14.30 Klepet ob glasbi; 16.00 Kaj je drugačnega v telesni kulturi; 17.00 Poročila in kulturna kronika; 17.10 Mladi izvajalci; 18.00 Radijski kviz o Primožu Trubarju - neposreden prenos finalnega tekmovanja iz koprškega gledališča; 19.00 Radijski dnevnik.

Ob letošnji reviji »Primorska poje«

■ nadaljevanje s 1. strani

stop združenih pevskih zborov »Hrast«, »Mirko Filej« in »Lojze Bratuž« z »Jef-tejevo prisego«, nam je potrdil, da so tudi naši zborovski pevci sposobni segati po zahtevnih skladbah in peti ob instrumentalni spremljavi, kar pravzaprav ni toliko problem zbora, ki pač mora biti le dovolj zvočen, ampak prej dirigenta, ki mora biti sposoben brati partituro. V tem smislu gre pohvaliti dirigenta Lavrenčiča, ki je bistveno prispeval k temu odločilnemu koraku v smeri kvalitete goriških zborovskih nastopov. Pri tem je najbolj očitno opaziti napredovanje pri izbiri zborovske literature in odnosa do nje. Med pomembne, pravzaprav zelo poučne pevske dogodke pa moramo uvrstiti tudi zadnji božični koncert, ki ga je priredila Zveza cerkvenih pevskih zborov v Trstu. Kot znano, sta božične pesmi izvajala v glavnem barokljanski zbor »Milan Pertot« in »Tržaški mešani zbor«, katerima so se pridružili še nekateri pevci drugih zborov, ki pojejo na Tržaškem. Zbor je vodila Aleksandra Pertot, skupno pa je bilo nekaj nad 50 pevcev. Zbor je bilo res lepo poslušati. Zvočnost vseh glasov je bila prava, glasovi so se zlivali, interpretacija je bila dokaj prepričljiva. Rekli smo, da bi nastop tega združenega zbora ocenili za poučnega. Res je tako, ker mislimo, da nam to dokazuje, da je tudi v Trstu mogoče uresničiti in slišati kvalitetno petje.

S tem nočemo trditi, da bi moralo pri-ti do ustanovitve manjšega števila zborov, ki bi pa bili na odlični kvalitetni ravni. Mislimo, da bi se dalo stvar rešiti na drugačen način. Prav in potrebno je, da zbori, ki danes delujejo, tudi naprej ohranijo svojo samostojnost in celo bolj spodbudijo svoje delovanje. Potrebno pa bi si bilo zamisliti primeren glasbeno koncertni načrt, ki bi sistematično povezoval pevske zборе ali posamezne pevce, da bi skupno pripravili kak zahtevnejši program. Združevanje zborov nas bi namreč osiromašilo glede na specifično delovanje zborov po vaseh, sporadično in dobro pripravljeno sodelovanje pevskih zborov pa bi bogatilo naše delovanje in popestrilo pevske in glasbene nastope.

Začela se je torej pevska revija »Primorska poje«. Povprečno gledano so pevske zbori začeli segati tudi po zborovskih literaturi, ki nam daje slutiti, da bi bilo mogoče res začeti z nekoliko drugačnim pogledom na naše pevske zборе. Jasno pa je, da bo potrebno v to področje splošno-kulturnega delovanja pri nas vlagati še veliko dela in moči, če bomo hoteli napredovati na tem polju. Gre za področje, ki je preveč razvejano in razširjeno, da bi ga smeli zanemarjati in škoda bi bilo ne znati izkoristiti trenutka, ko se zdi, da obstaja zanimanje za podobne pobude.

M. T.

Težavno papeževno potovanje v Južno Ameriko

V torek, 31. marca, je z rimskega letališča vzletel Jumbo, s katerim je na novo pastirsko pot odpotoval papež Janez Pavel II. Njegovo triintrideseto potovanje v tujino je namenjeno tokrat Urugvaj, Čilu in Argentini, trajalo pa bo dva tedna. Na potovanju ga spremljajo državni tajnik kardinal Casaroli, argentinski kardinal Pironio in drugi sodelavci, na letalu pa je tudi 70 časnika.

Ob odhodu je papež poslal tradicionalno pozdravno brzojavko italijanskemu predsedniku Cossigi, ta pa mu je vrnil pozdrav in voščilo za srečno in uspešno pot. Iz Vatikana so tudi že oddali radiotelevizijska papeževa nagovora, ki sta namenjena prebivalcem Urugvaja in Argentine.

Postanek v Montevideu je bil kratek, saj se je že v sredo začel najzahtevnejši

del potovanja, postanek v Čilu. Papež poudarja, da je smisel njegovega obiska zgolj verski in da želi tudi obuditi spomin na uspešno posredovanje Svetega sedeža in tudi Urugvaja za uspešno premostitev hudega ozemeljskega spora med Argentino in Čilom za otočje pri Beaglu na jugu kontinenta pred približno osmimi leti. Obisk v Čilu, srečanje v četrtek z diktatorjem Pinochetom, vrsta obiskov, razgovorov in bogoslužnih opravil bodo sedmega aprila nudili priložnost, da Sveti oče pove jasno besedo o spoštovanju človekovih pravic in o drugih kočljivih vprašanjih, ki so značilna za Južno Ameriko.

Med drugim je imel v četrtek, 2. aprila, poleg srečanj s Pinochetom, srečanje z mladino na tistem stadionu, ki je po voja-

■ nadaljevanje na 8. strani ■

S pomladjo se je začelo....

■ nadaljevanje s 1. strani

stvo, a nič manj jih ne zanima zdravo okolje. Ponovna zastrupitev vodnih izvirov v Padski nižini jasno kaže, kako je pomembno skrbeti za naravo, za zdravo okolje. Vedno jasneje se tudi kaže, da je to politično in zakonodajno vprašanje, kajti zakoni morajo, žal, urejati tudi rabo in uporabo ter količino snovi, ki so človeku škodljive, obenem pa koristne njegovemu delu. Težko pa je prav to, se pravi, najti pravo razmerje med škodo in koristjo.

Vprašanje je seveda lapidarno, kaj je bolj pametno: imeti malo in to zdravo, ali veliko in ob tem biti v strahu za zdravje?

Ob evropskem letu okolja si zato želimo, da bi države članice res uresničile skupni načrt, ki bi skrbel za naravo in človekov odnos do nje. Problemi so namreč žal preširoki in obsegajo vso celino, pravzaprav ves svet. Tudi reševanje mora biti zato zasnovano v tem smislu. Le s skupnimi močmi je namreč mogoče upati na uspeh.

Podeljeni so bili letošnji Oskarji

Film Platoon režiserja Olivera Stoneja je najboljši film sezone 1986. Tako se je izrekla hollywoodska akademija filmskih umetnosti in znanosti, ki je pred dnevi v Los Angelesu podelila 59. nagrado Oskar za lansko kinematografsko sezono.

Film Platoon ima pacifistično sporočilo, zelo realistično pa pripoveduje o grozotah vietnamske vojne. Za najboljšo režijo je prejel Oskarjevo nagrado režiser tega filma Oliver Stone, njegov producent Steven Spielberg pa je prejel posebno nagrado za uspešno filmsko kariero. Ta producent ima 39 let in vrsto uspehov za sabo.

Oskarja za najboljšega protagonista je prejel Paul Newman za nastop v filmu Barva denarja, za najboljšo protagonistko pa ameriška gluha igralka Marlee Matlin za nastop v filmu Otroci manjšega božanstva.

Woody Allen je za svoj film Hannah in njene sestre prejel Oskarja za najbolj originalno vsebino, Michael Caine in Diane Wiest, ki sta v filmu nastopala, pa sta prejela Oskarjevi nagradi za najboljšega igralca in igralko, ki nista bila protagonisti. Oskarjevo nagrado za najboljši ne-ameriški film je dobil nizozemski film o zadnji vojni »Napad«. Za najboljšo filmsko priredbo, in sicer za film Okno z razgledom je prejela nagrado Ruth Prawer Jhabvala. Ta film je prinesel Oskarjevo nagrado tudi za umetniško vodstvo in scenografijo, ki si jo delijo štirje ustvarjalci, med katerimi sta dva Italijana: Gianni Quaranta in Elio Altamura. To sta tudi edini dve priznanji za italijansko kinematografijo v preteklem letu.

Prvi komentarji poudarjajo zaslužnost Paula Newmana, ki je bil že šestkrat kandidat za Oskarja, a ni bil nikoli nagrajen. Značilen je tudi uspeh filma Platoon.

V Los Angelesu so podelili še vrsto drugih nagrad za posamezne vidike filmske umetnosti in pa za dokumentarce.

CORAZON AQUINO KRITIZIRA LEVICO IN DESNICO

Namestnik glavnega tajnika filipinske komunistične stranke Maurel se je pred dnevi vdal vladi predsednice republike Corazon Aquino. Bil je eden izmed voditeljev komunistične gverile, ki baje šteje 24 tisoč mož. Proti vladi se nadalje bori mohamedanska manjšina. Maurel je vstopil v komunistično stranko leta 1977 ter je sodeloval na pogajanjih za amnestijo, katero je gverilcem podelila predsednica republike.

Maja bodo na Filipinih politične volitve. Aquinova je imea zborovanje, na katerem je govorila ob 18. obletnici, kar so komunisti ustanovili svojo gverilo. Pohvalila je civilno organizacijo »Nakasaka«, ki se v nasprotju s komunisti bori za mirno reformo Filipinov.

Aquinovo podpira sedanji načelnik glavnega stana oboroženih sil general Ramos. Bivši obrambni minister general Enrile pa je prevzel vodstvo desnice ter bo v njem imenu kandidiral na volitvah.

Zadnje slovo od S. Kavčiča

Na ljubljanskih Žalah je bil v torek pogreb slovenskega politika in revolucionarja Staneta Kavčiča, ki je umrl v petek, 27. marca, zadet od srčne kapi, ko mu je bilo 68 let. Njegove zadnje poti se je udeležilo lepo število ljudi, predvsem pripadnikov starejše generacije. To navsezadnje ni nič čudnega, kajti od dneva, ko je Stane Kavčič zapustil predsedstvo slovenske vlade in aktivno politiko, je poteklo že petnajst let in je v tem času o njem vladal v javnosti popoln molk. Srednja generacija na Slovenskem je o njem samo kaj slišala, za mlajše pa Stane Kavčič ni bil takorekoč nihče. Pa vendar je v 60-letih bil gotovo najbolj popularen in priljubljen politik v Sloveniji ter užival velik ugled pri slovenskih množicah.

Od pokojnika se je v žalni dvorani poslovil najprej predsednik Izvršnega sveta SR Slovenije Dušan Šinigoj, ki je poudaril predanost idejam komunizma, za katere se je Stane Kavčič odločil v zelo mladih letih. Govornik je nato omenil odgovorne funkcije, ki jih je pokojnik zavzemal tako na ravni izvršne oblasti kot v Zvezi komunistov; končno je sredi 60. let prevzel predsedstvo slovenske vlade, ki ga je zapustil v trenutku, ko se je izkazalo, da se njegovi koncepti socialističnega samoupravljanja ne skladajo s tistimi, ki so se pričeli uveljavljati v Sloveniji in Jugoslaviji. Odstopil je kot najvišji predstavnik izvršne oblasti v Sloveniji — je dejal Dušan Šinigoj — a ni zapustil Zveze komunistov, čeprav je od tedaj do smrti bil samo zasebnik.

Z zelo prisrčnimi besedami se je od Staneta Kavčiča poslovil njegov ožji sodelavec v mladinski organizaciji med vojno in tik po vojni, medtem ko mu je pri odprtem grobu spregovoril v slovo predstavnik borčevske organizacije z Vrhnik, kjer je Stane Kavčič na začetku okupacije imel odgovorne funkcije v partizanskem gibanju.

Staneta Kavčiča so pokopali z najvišjimi vojaškimi častmi, vojaški vod je po položitvi žare v grobnico izstrelil častno salvo. Med pogrebno slovesnostjo je sodeloval pevski zbor, ki je ubrano zapel tri narodne pesmi. Na obrazih udeležencev pogreba — med katero smo od vidnejših politikov opazili predsednika RK SZDL Slovenije Jožeta Smoleta — je bilo videti, kako se poslavljajo od Slovence z veliko začetnico.

Stane Kavčič se je rodil v družini dnarjev v Ljubljani leta 1919. Družina je živela najprej na Vrhnikih, potem pa v vasi Dol pri Borovnici. Med študijem je zapustil gimnazijo in se skromno zaposlil. Kot mlad vojak je doživel zasedbo in bil že leta 1941 sprejet v partijo. V partizanskih letih je bil med drugim sekretar pokrajinskega komiteja SKOJ-a za Slovenijo, tajnik komunistične partije za okrožje Vrhnika in član SNOS-a ter AVNOJ-a. Po vojni je opravljal vrsto političnih funkcij na republiški in zvezni ravni. Med drugim je bil organizacijski sekretar centralnega komiteja komunistične partije Slovenije, podpredsednik Ljudske skupščine Slovenije, minister in podpredsednik slovenske vlade, sekretar glavnega odbora Socialistične zveze in predsednik Zveze sindikatov Slovenije. Zadnji funkciji, predsedstvo slovenske vlade in članstvo v predsedstvu Zveze komunistov Jugoslavije, smo že omenili. Veliko se je ukvarjal tudi s publicistiko, kar je bilo zbrano v štirih knjigah z naslovom: Samoupravljanje.

—o—

NOVE BLAŽENE

Papež Janez Pavel II. je v soboto, 28. marca, proglasil za blažene tri španske redovnice, ki so bile ubite med špansko državljansko vojno. To so sestre Maria Pilar, Maria Angeles in sestra Teresa. Vse tri so ubili protifrankisti 24. julija 1936 v mestu Guadalajara.

Uspel je obisk Thatcherjeve v Moskvi

Z napovedanim sestankom z Andrejem Saharovom, Nobelovim nagrajencem za mir in simbolom sovjetskega oporečništva ter podpisom vrste dvostranskih dogovorov, se je zaključil obisk v Moskvi britanske ministrske predsednice Thatcherjeve. V ponedeljek, 30. marca, se je v Kremlju mudila na deveturnih razgovorih z glavnim tajnikom Sovjetske komunistične partije Gorbačovom. Sovjetski viri so razgovore označili za konstruktivne, britanski pa za odkrite in odločne, nikakor pa ne sovražne. Državnika sta proučila mednarodna vprašanja, odnose med Vzhodom in Zahodom ter razorožitveno problematiko kot tudi vprašanje človečanskih pravic. Na razgovorih je prišlo do poglobitve spoznavanja stališč obeh strani in niso bile predvidene odločitve. Kot navajajo britanski viri, je prišlo tudi do ostrega kresanja mnenj. O človečanskih pravicah je Thatcherjeva spregovorila tudi na sprejemu, ki

ga je Gorbačov priredil na čast britanske ministrske predsednice. Dejala je, da bo Zahod imel več zaupanja v Gorbačova, če bo v polnem spoštoval obveznosti, ki jih je sprejel glede človečanskih pravic in če bo umaknil del sovjetskih sil iz Afganistana ter omogočil deželi povratek k neodvisnosti in neuvrčenosti.

Thatcherjeva se je v torek, 31. marca, sestala s sovjetskim ministrskim predsednikom Rižkovom. V sredo pa se je Thatcherjeva pred povratkom v Veliko Britanijo podala v Tbilisi. Sovjetsko časopisje je zelo pozorno spremljalo obisk predsednice britanske vlade. Med drugim je v celoti objavilo njen govor, pa čeprav je vseboval stališča, ki niso v skladu s sovjetsko politiko. Pred leti, ko so tuji gostje posredovali take izjave, jih sovjetska občila niso objavljala in na kratko odpravila s formulo, da je gost nato nakazal znana stališča svoje vlade o vprašanju.

Novo društvo pravnikov v Trstu

V petek, 27. marca, so v Trstu ustanovili društvo »Jus«, ki združuje slovenske zamejske pravnike. V novo društvo se lahko včlanijo tako študenti pravne fakultete kot pravniki, ki izvršujejo prosti poklic ali delujejo v okviru javnih ali zasebnih podjetij.

Na ustanovnem občnem zboru so udeleženci odobrili statut novega društva in izvolili devetčlanski odbor in tričlanski nadzorni odbor. Uvodno poročilo je imel Pavel Slamič, ki je obrazložil smernice novega društva. To bo skrbelo predvsem za stalno informiranje članov, še posebej o pravni ureditvi v matični domovini. V ta namen bo prirejalo seminarje in predavanja na različne teme.

Pavel Slamič je še poudaril, da v Trstu sicer že obstaja društvo »Pravnik«, ki združuje slovenske odvetnike in ima bogato zgodovinsko tragedijo. V zadnjih letih pa je delovanje tega društva nekako zamrlo in se zdi, da ne čuti potrebe po obnovi in ponovnem zagonu. Prav to dejstvo je spodbudilo predvsem študente in mlajše pravnike, da so se pričeli baviti z mislijo o ustanovitvi novega društva.

Ribolov v Tržaškem zalivu

Delegati zbora republik in pokrajin so na zasedanju v Beogradu sprejeli zakon o ratifikaciji sporazuma med Jugoslavijo in Italijo o ribolovu v Tržaškem zalivu. V tej zvezi je ljubljansko »Delo« na prvi strani pisalo, da je ta meddržavni sporazum zelo razburjal slovensko javnost. Ratifikacija sporazuma z Italijo o ribolovu v Tržaškem zalivu nalaga, piše Delo, meddržavno obveznost, izpolnjevati ta sporazum tako, da ne bodo prikrajšani interesi Jugoslavije nasploh in prizadetega dela

V Peterlinovi dvorani v Trstu, Donizettijeva 3, bo v ponedeljek, 6. aprila, svečanost ob podelitvi nagrade iz Sklada Dušana Černeta. Letos prejme nagrado Zveza slovenske katoliške prosvete iz Gorice. Začetek ob 20.30.

prebivalstva posebej. Po ratifikaciji so potrebne, nadaljuje Delo, temeljite priprave na izvajanje sporazuma. To predpostavlja izvajanje tedaj, ko bodo sprejeta in uveljavljena učinkovita pomagala za nadzorovanje, včevši morebitno omejitev ali celo prekinitve ribolova. Taka bo predvsem naloga meddržavne podkomisije, ki naj bi oziroma bo nadzirala, kako sporazum izvajati. Delegati v zboru republik in pokrajin so sklenili, da morajo jugoslovansko zunanje ministrstvo in drugi pristojni organi v skladu z določili ratifikacijskega zakona uvesti vse potrebne ukrepe, ki bodo zagotovili njegovo uveljavitev, predvsem ohranitev ekološkega ravnovesja v morju in sedanjih bioloških razmer, varstvo ekoloških sistemov in tudi ustrezno nadzorstvo.

Obisk generalnega konzula SFRJ Jakomina v občini Devin-Nabežina

Generalni konzul SFRJ v Trstu Livij Jakomin, se je v petek, 27. marca, mudil na obisku v devinsko-nabrežinski občini. Obisk je najprej veljal občinskemu odboru in nato načelnikom svetovalskih skupin. Pogovor je bil v glavnem informativnega značaja, saj je bila to priložnost, da so generalnega konzula seznanili z delom in vprašanji, ki jih mora reševati občinska uprava. Med pogovorom so se tudi dotaknili odnosov med pobratenimi občinami Devin-Nabežina, Ilirska Bistrica in Buje.

Popoldne sta generalni konzul Livij Jakomin in konzul Vlasta Kovačič obiskala, ob spremstvu župana Bojana Brezgarja, nekatere slovenske gospodarske in kulturne ustanove v občini. Tako so obiskali kraški zadružni hlev v Praprotnu, kjer so jih sprejeli predsednik Boris Škerk in nekateri odborniki in jih seznanili z dejavnostjo in delovanjem hleva, ki prav v zadnjih časih spet preureja svoje gospodarsko delovanje. Nato so si ogledali gradbišče spomenika padlim v Štivanu, v Devinu pa so si ogledali stavbo, ki jo pevska zbor Fantje izpod Grmade in Dekliški zbor Devin preurejata v svoj novi sedež. Dela, ki so zaradi raznih obveznosti stekla šele z novim letom, so v teh nekaj mese-

cih zelo napredovala, tako da zbora že postavljata precej konkretne roke za dograditev sedeža. Verjetno se bosta zbora že v novem delovnem letu preselila v nove prostore. Zasluga, da potrebna obnovitvena dela dobro napredujejo, gre predvsem samim pevcem obeh zborov, ki s prostovoljnimi delom ob prostem času iz tedna v teden uresničujejo novi dom devinskih zborov in kulturnega delovanja v vasi. V restavraciji pri Vilku Metlikovcu v devinskem pristanišču pa je bilo srečanje s predstavniki ostalih kulturnih društev, ki delujejo v devinsko-nabrežinski občini. Generalni konzul Jakomin je nato šel še v Nabrežino, kjer se je srečal s predstavniki ANPI-ja in je tudi obiskal Kmečko in obrtno hranilnico in posojilnico, kjer so ga predsednik Zidarič in člani odbora seznanili z načrti in delovanjem hranilnice, ki se razvija v enega pomembnejših denarnih zavodov pri nas.

—o—

V teh dneh je izšla prva letošnja številka revije Most. Po vsebini je bogato zasnovana in bo gotovo pritegnila pozornost bralcev, saj se lotiva aktualnih in perečih vprašanj v naši stvarnosti.

Tuji delavci na Tržaškem

Ministrstvo za notranje zadeve je izdalo novo okrožnico, s katero je natančneje razložilo predpise o ureditvi zaposlovanja tuje delovne sile, ki prihaja v Italijo iz držav, ki niso članice Evropske gospodarske skupnosti. Ker je na obmejnem področju precej delavcev iz sosednje Jugoslavije, je njena vsebina najbrž zanimiva za številne delodajalce.

Za tuje delavce, ki že delajo, pa 27. januarja letos niso imeli urejenega statusa odvisnih delavcev, in ki niso nikoli izdali »izjave o bivanju« (dichiarazione di soggiorno) je predvideno, da jim kvestor izda posebno dovoljenje za bivanje (permesso di soggiorno) za čas enega leta. Z njim morajo na pokrajinski urad za delo, ki jim bo izdal delovno pooblastilo, na osnovi katerega bodo potem na kvesturi dobili dovoljenje za »delovno bivanje« (soggiorno lavorativo), ki bo trajalo toliko kolikor delovno dovoljenje.

Tuji delavci, ki že imajo dovoljenje za bivanje, lahko na njegovi osnovi dobijo

delovno dovoljenje od pokrajinskega urada za delo, s tem pa bodo na kvesturi dobili novo dovoljenje za »delovno bivanje«, ki bo trajalo kolikor delovna pogodba. V primerih zapadlih dovoljenj za bivanje lahko delavci zaprosijo kvesturo za njihovo podaljšanje za rok enega leta.

—o—

OBISK PRI MANJŠINI V ISTRI

Dne 27.3. sta bila na obisku pri predstavnikih italijanske manjšine v Kopru in Rovinju član vsedržavnega vodstva komunistične partije Italije poslanec Gouthier, ki je odgovoren za manjšine, in član delnega komunističnega vodstva Tonel, ki je zadolžen za stike z Italijani v Jugoslaviji. Istrsko delegacijo je vodil predsednik Unije Italijanov iz Istre in z Reke Silvano Sau. Predstavnik komunistične partije Italije sta se zavzela za povečanje pomoči italijanske države manjšini v Jugoslaviji, opozorila pa sta na razlike v zaščiti, ki so jo deležne različne italijanske skupnosti na sosednjem območju.

Celovec - stičišče treh kultur

Na celovski univerzi so leta 1983 odprli institut za primerjevalno književnost, saj je koroško glavno mesto naravno stičišče treh kultur: nemške, slovenske in italijanske. O delu na institutu je v ponedeljek, 30. marca, v Peterlinovi dvorani kot gost Društva slovenskih izobražencev in združenja Most spregovoril univerzitetni profesor Jochan Strutz, ki je uvodoma spomnil na tesno sodelovanje celovskega

instituta z univerzama v Ljubljani in Vidmu, medtem ko stiki s tržaško univerzo še niso bili dokončno vzpostavljeni. Predavatelj je nato analiziral posamezna obdobja, ko so bili — predvsem za časa habsburškega cesarstva — stiki med tremi književnostmi izredno živahni, kakor tudi ona, ko so se stiki zrahljali. Še posebej pa se je dotaknil sorodnosti med nemško in slovensko literaturo na Koroškem.

S TRŽAŠKEGA

O STANJU ZDRAVSTVA NA TRŽAŠKEM

Društvo Virgil Šček je priredilo v torek, 31. marca, v ulici Machiavelli 22 v Trstu okroglo inizo, posvečeno zdravstvu na Tržaškem. Član upravnega sveta Tržaške krajevnne zdravstvene enote Miro Opelt je prikazal trenutno stanje zdravstva in podal prerez dosedanjega opravljenega dela Krajevnne zdravstvene enote kot tudi struktur, s katerimi razpolaga. Med najbolj perečimi problemi je trenutno vprašanje oskrbe ostarelih oseb. Preko zapletenih vprašanj upravljanja tržaškega zdravstva je podčrtal temeljno zavzetost za človečanski pristop do bolnikov.

V ospredju okrogle mize je bilo tudi vprašanje slovenskih šolskih zdravnikov. Poudarjena je bila pomembnost slovenske sociopsihopedagoške in rehabilitacijske službe. Prisotni so se zavzeli za obrambo njenega nadaljnjega avtonomnega obstoja in razvoja.

OBČINSKI SVET V DOLINI

Dolinski občinski svet je na svoji zadnji seji sprejel več resolucij in stališč. V zvezi z jedrskimi poskusi in oboroževalno tekmo dolinski občinski svet poziva atomske velesile, naj takoj prekinejo poskuse in čimprej podpišejo razorožitveni sporazum. Soglasno so tudi odobrili resolucijo, ki poudarja pravico državljanov slovenskega jezika, da uporabljajo materinščino na sejah skupščine Krajevnne zdravstvene enote. Dolinski svet je nadalje sprejel še dve resoluciji glede deželnega načrta za upravljanje smeti in finančnih težav občin zaradi nezadostnih državnih prispevkov.

NATEČAJ TRŽAŠKE KZE

Tržaška krajevna zdravstvena enota je razpisala natečaj za začasno delovno mesto pomožnega psihologa. Prošnjo na kolokovanem papirju je treba oddati do 7. aprila na uradu uprave Krajevnne zdravstvene enote v Trstu in priložiti vso potrebno dokumentacijo. Prijavijo se lahko vsi, ki so diplomirali iz psihologije in niso starejši od 35 let. Kandidati bodo morali dokazati dobro poznavanje slovenskega jezika, ker gre za začasno delovno mesto v okviru slovenske sociopsihopedagoške službe.

—o—

SLOVENSKO STALNO GLEDALIŠČE

Patrick Süskind

KONTRABAS

Monodrama

izvaja Anton Petje

režija Žarko Petan

V sredo, 8. aprila ob 20.30 ABONMA RED D — mladinski v sredo

v četrtek, 9. aprila ob 20.30 ABONMA RED E — mladinski v četrtek

v petek, 10. aprila ob 20.30 ABONMA RED A — premierski

v soboto, 11. aprila ob 20.30 ABONMA RED B — prva sobota

v nedeljo, 12. aprila ob 16.00 ABONMA RED C — prva nedelja

ANPI ob 40-letnici republike

V znamenju zvestobe do vrednot od-porništa je bila v nedeljo, 29. marca, goriškem Avditoriju proslava, ki jo je Vse-državno združenje partizanov Italije ANPI priredilo ob 40-letnici republike in njene ustavne listine. Slovesni govor je na proslavi imel predsednik združenja senator Arrigo Boldrini, ki se je poklonil spom-nu padlih slovenskih in italijanskih parti-zanov, a je posvetil del govora tudi današ-njemu stanju v državi ter je opozoril na nevarnosti, katerih je deležna demokratič-na ureditev. Senator Boldrini je še zlasti poudaril, da ne smemo podcenjevati tero-rizma, ki spet prihaja na dan in žali sploš-no zavest in skuša izkoristiti sedanjo po-litično krizo, da bi škodoval procesu po-puščanja napetosti med Vzhodom in Za-hodom.

Na proslavi, na kateri je pel Tržaški

partizanski pevski zbor, je doberdobski župan Lavrenčič nastopil v slovenščini, po-zdrav borčevskih organizacij iz Slovenije pa je prinesel Franc Beltram.

Slavnost je odprl pokrajinski predsed-nik ANPIJA bivši senator Bacicchi. Po-membno dejanje proslave je bila predsta-vitev dvojezične knjige o padlih partiza-nih v goriški pokrajini, ki jo je izdal po-krajinski odbor združenja ANPI. V njej so na 160 straneh zbrani podatki o več kot tisoč uradno priznanih partizanov, ki so padli na Goriškem, zraven pa so še ime-na okoli 300 civilistov in vojakov, ki so padli kot žrtve nacifašističnih represalij. Knjiga je sad večletnega zbiranja podat-kov, ki ga je vodil podpredsednik pokra-jinskega odbora ANPI Giuseppe Lorenzon. Med predstavitvijo so knjigo poklonili so-rodnikom padlih partizanov.

SEMINAR ZA SLAVISTE V GRADEŽU

V Gradežu se je v ponedeljek, 30. mar-ca, pričel seminar za slaviste, ki poučujejo na slovenskih višjih srednjih šolah tržaške in goriške pokrajine. Pobudo je dalo ravnateljstvo liceja France Prešeren v so-delovanju z deželnim institutom IRSAE. Seminar je trajal tri dni pod vodstvom prof. Olge Kunst Gnamuš z ljubljanske u-niverze, delo v posameznih skupinah pa sta vodila pedagoški svetovalec prof. Silvio Fatur in prof. Ljudmila Russi s tržaške univerze. Prvi dan je seminar potekal na temo »Slog učne komunikacije kot obliko-slovni dejavnik učenčeve osebnosti«, v to-rek je bila osrednja tema »Spoznavanje slovničnih pojmov«, v sredo pa »Pomeno-slovje in jezikovna vzgoja«.

OBČINSKE VOLITVE V GRADEŽU

V Gradežu bodo 24. maja volitve za obnovitev občinskega sveta, ki šteje 20 svetovalcev. Dosedanji svet je razpustil pokrajinski upravni odbor, potem ko je u-gotovil, da ni moč sestaviti odbora, ki bi upravljal občino. Začasno upravo občine so poverili komisarju prefektu Guidu Cocu.

FURLANIJA JULIJSKA KRAJINA IN KOROŠKA

V Tricesimu sta se v petek, 27. marca, sestali delegaciji Furlanije Julijske kraji-ne in Koroške, ki ju vodita predsednik de-želnege odbora Biasutti, oziroma koroški deželni glavar Wagner. Na dnevnem redu razgovorov so bila pomembna vprašanja, ki gredo od sodelovanja v prometu in tu-rizmu pa do vseh dejavnosti, ki so pove-zane s skupnostjo Alpe Jadran. Dotaknili so se tudi malobojnega prometa, ki za-nima še pobliže prebivalce trbiškega ob-močja, saj so nedavni avstrijski omejitve-ni ukrepi dokaj ohromili obmejno trgovino.

NOVI PREDSEDNIK TRŽAŠKEGA VELESEJMA

Predsednik deželnega odbora Biasutti je s posebnim odlokom imenoval Giannija Marchia za novega predsednika Tržaške-ga velesejma. 44-letni Gianni Marchio je bil nekaj časa predsednik tržaškega pokra-jinskega odbora. Bil je med najvidnejši-mi predstavniki Liste za Trst, vendar je iz tega gibanja izstopil skupno z deželnima svetovalcema Giuricinom in Pellisom, ko so ustanovili Mestno listo.

Zaključen cikel nedeljskih koncertov

V nedeljo, 22. marca, je bil v goriškem avditoriju zadnji nedeljski koncert, ki je bil v celoti posvečen skladatelju iz naših krajev. Ob 75. obletnici rojstva in štiri le-ta po smrti je Giulio Viozzi še v živem spominu vseh ljubiteljev glasbe. Njegovo umetniško ustvarjanje je bilo živo in spon-tano in to v raznih glasbenih žanrih. V ne-deljo so nam izvajalci pokazali to Viozzi-jevo lastnost, namreč poliedričnost sklada-telja. Začeli so s sonatami 2 in 3 za violino in klavir. Bogatost idej in tem daje vtis improviziranja — v resnici pa izhajajo iz bogatega glasbenega znanja. Pianist Paolo Peloso in violinistka Antonella Raffaelli sta občuteno podala obe skladbi, še več vir-tuoizma pa sta pokazala pri izvedbi Lipi-zerjeve »Fantasia su spunto«.

V drugem delu je pianistka Maura So-ro Percacci izvajala »Tri Van Goghove sli-ke: avtoportret, škrjanček, Anvers« v pri-jetnem preciozizmu in flautist Giorgio Bla-sco »Pet nezgod« z značilnim sonornim tonom in ob spremljavi pianistke Soro.

Matinejo je zaključilo »Šest lirik iz Do-lomitov« za petje in klavir. Pianist Pelo-so je spremljal sopranistko Marijo Soko-linsko - Noto, ki je z občutkom zapela him-no gorskim krajem, katere je skladatelj zelo ljubil.

Vodil je Ottone Tonetti, ki je tudi odprl nastope z zanimivim predavanjem, iz ka-terega je izhajalo iskreno prijateljstvo, ki ga je vezalo z Viozzijem, in pa ljubezen do gorá.

L. Q.

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

Izšla je prva letošnja številka revije »Cerkev v sedanjem svetu«

Pred dnevi smo prejeli prvo letošnjo številko revije »Cerkev v sedanjem svetu«. Gre za dvojno številko revije, ki jo izdajajo slovenske rimsko-katoliške škofije. Glavni in odgovorni urednik Rafko Valenčič v uvodniku med drugim takole pravi: »Pastoralna revija "Cerkev v sedanjem svetu" stopa v tretje desetletje svojega izhajanja. Uredniški svet, sodelavce in bralce to dejstvo spodbuja k premisleku o opravljenem delu in modrem načrtovanju za prihodnost. Letna seja uredniškega sveta, nadaljuje glavni urednik, ni prinesla revolucionarnih novosti ne glede vsebinske ne glede zunanje opreme. Vseeno pa bodo z novim letom izhajanja prišle do veljave nove korekture. Glavni del revije bo nekoliko skromnejši po obsegu, tako da bo več prostora za drobne prispevke v drugem delu revije, ki naj bi bil čim bolj raznovrsten, da bo lahko vsak našel kaj zanimivega in koristnega za osebno branje oziroma za pastoralno delo. Ker je revija razmeroma zelo izpolnjena z besedilom in premalo "diha", poudarja glavni in odgovorni urednik Valenčič, bo slikovno gradivo našlo svoje mesto tudi med besedilom. Tako bo več možnosti za predstavitev bodisi novitet, bodisi restavriranega bogastva cerkvene umetnosti.

Tako najdemo v tej številki slike nove župnijske cerkve pri Škofljici, nedaleč od Ljubljane, ki so jo začeli graditi leta 1985 in jo je ljubljanski nadškof Suštar posvetil v lanskem oktobru v čast slovanskima apostoloma in sozaveznikoma Evrope, svetemu Cirilu in Metodu. Gre za moderno cerkev, za katero je naredil načrte arhitekt France Kvaternik. Rafko Valenčič o tej

cerkvi pravi, da »diha enovitost, ker vsi dohodi usmerjajo v prezbiterij, ki poudarja temeljno vsebino verovanj. Rjavi tlak in nekoliko temnejši kasirani strop združuje belina zidov ter še hrastov križev pot Staneta Jarma. Sakralnemu prostoru so pridruženi še veroučni prostori z dvorano, župnijska pisarna z dnevno kapelo ter stanovanjski del. Celotna stavba se lepo vključuje v okolje, zaključuje Rafko Valenčič, bodisi po sami zunanji fiziognomiji, bodisi po drugih gradbenih elementih«.

O učinkovitosti oziroma neučinkovitosti pastoralnih struktur Cerkve na Slovenskem v tej številki razmišljajo Janez Pogačnik, Anton Trpin, Lojze Uran, Renato Podbersič in Metka Kleviša. Sledi poglavje z naslovom »Avdiovizualna govorica«, pri katerem sodeluje Aleša Stritar, Branko Balazic, Rafo Pinosa in Anton Levstek. O pastoralnih vprašanjih pa pišejo Franc Škrabl, Ambrož Kodelja, Viktor Papež, Ludvik Zagar in Marko Dvorak. Poleg Rafka Valenčiča sestavlja ta uredniški odbor revije »Cerkev v sedanjem svetu« Jože Vesenjaki in Miha Žužek.

—O—

V zadnji številki štirinajst dnevnika Naši razgledi, ki izhaja v Ljubljani, je prispeval zanimivo študijo tudi naš tržaški rojak dr. Pavel Fondar, psihiater in psihoanalitik. Objavili so njegov esej z naslovom »Premišljanje o narodu«. Gre za zanimivo študijo s podnaslovom »Ekstrapolacije s psihoanalitičnega divana«. Zanimiv je Fondarjev pogled na narod in narodovo gledanje na svojo identiteto.

Pri Sežani so odkrili okostje pračloveka

Da je bil Kras naseljen že v pradavnini, nam je doslej pričalo veliko najdenih predmetov in posod. Številne kraške jame so bile prebivališče praljudem, podobno kot v poznejši dobi poznamo utrjena gradišča na številnih kraških gričih. Ze dolgo so razni arheologi in paleontologi tudi upali, da bodo na kraškem področju odkrili okostje pračloveka. Upanje se jim je uresničilo pred kratkim. Kot se to navadno dogaja, je do najdbe prišlo slučajno. Med kopanjem potrebne jaska za električno napeljavo pri vasi Plešivica pri Sežani se je minercu vsulo pod nogami. Odprla se je jama, v katero so se spustili sežanski jamarji, ki so v njej našli človeško okostje. Doslej ni nihče vedel za to jamo in tudi na jamarjskih zemljevidih ni bila nikjer zabeležena. Jamarji so o najdbi takoj obvestili Inštitut za arheologijo Slovenije v Ljubljani in Zavod za spomeniško varstvo v Novi Gorici. Arheologi so se seveda takoj spustili v jamo in ugotovili, da gre verjetno za okostja več praljudi.

Za enkrat paleontologi niso še dali nobenega natančnega poročila o starosti najdenih okostij. Gre za izredno zahtevno delo. Po prvih pregledih pa je jasno, da gre za pomembno najdbo, ki bo bistveno prispevala k boljšemu poznanju prazgodovine na področju Krasa. Prav gotovo bo ta najdba imela vsaj svetovni odmev, saj se ne zgodi pogosto, da bi odkrili fosilne ostanke praljudi. Seveda bo potrebno določiti njih starost.

Radiometrični poskusi očitno zahtevajo nekaj časa in za enkrat ne poznamo še nobenih novosti o tem, v katero obdobje spadajo človeški fosili, ki so jih odkrili pri Pleševici. Še posebej zanimivo za paleontologe je dejstvo, da so se sorazmerno dobro ohranile lobanje teh davnih prebivalcev Krasa, kar seveda olajša predstavo o njihovi pripadnosti in seveda tudi načinu življenja v davnini na kraških tleh. Razmere so v tistem času seveda bile bistveno drugačne od današnjih klimatskih in krajevnih razmer. To pa je seveda pogojevalo tudi način življenja takratnih na Krasu živčih ljudi.

—O—

Pred nekaj tedni je v Trstu izšla, sicer po obsegu skromna, a nadvse zanimiva publikacija, ki jo je izdala Skupina 85. Gre za prvo številko Biltena, ki je sicer izšel v italijanščini, napoveduje pa se tudi izid v slovenskem jeziku. V brošuri je uvodoma kratko predstavljena Skupina in njen statut ter cilji, ki si jih postavlja. Sledi seznam dveh dosedanjih pobud, ki jih je Skupina 85 priredila od konca leta 1984 do konca lanskega leta. Skupno je Skupina 85 dala pobudo za 26 srečanj, ki so vsa imela za cilj boljše medsebojno spoznavanje. Dosedanje delovanje in uspehi kažejo, da je Skupina 85 dobro načrtovala svoje delo in da se uresničuje cilj o boljšem poznavanju med tu živčimi narodom.

NOVICE

NASLEDNIK WILYA BRANDTA

Osrednji tajnik zahodnonemške socialdemokratske stranke Peter Glotz je potrdil vest, da bo 14. junija v Bonnu izredni strankin kongres, na katerem bodo izvolili naslednika dosedanjega predsednika Wilyja Brandta, ki je odstopil. Kandidat za novega predsednika je dosednji podpredsednik in voditelj socialdemokratske parlamentarne skupine Hans Vogel. Socialdemokratska stranka ima dva podpredsednika. Eden je Johannes Rau, ki bo ohranil svoj mandat, katerega je prejel na lanskem rednem strankinem kongresu. Na mesto Hansa Vogla pa bodo po vsej verjetnosti izvolili voditelja leve struje Oskarja Lafontainea.

ATENTATI V BUENOS AIRESU

V Argentini so se znova pojavili atentati, ki jih opazovalci povezujejo z vedno večjim nezadovoljstvom vojaških krogov zaradi sodnih postopkov proti častnikom, ki so sodelovali pri zatiranju človeških svoboščin za časa vojaške diktature. Tempirano bombo so 30. marca postavili v palačo, kjer ima sedež sindikalna zveza v Bahia Blanci. Eksplozija je skoraj uničila stavbo in ranila več deset ljudi. Tempirana bomba je eksplodirala tudi v središču Buenos Airesa, naperjena pa je bila proti zveznemu sodniku Andresu D'Alessiu, predsedniku sodišča, ki je pred dvema letoma obsodilo na stroge kazni člane prvih treh vojaških vlad.

EVROPSKA GOSPODARSKA SKUPNOST IN JUGOSLAVIJA

Jugoslovansko partijsko glasilo »Borba« je ob 30-letnici ustanovitve Evropske gospodarske skupnosti pisalo, da je treba okrepiti sodelovanje med Skupnostjo in Jugoslavijo.

Na Evropsko gospodarsko skupnost odpade 50 odstotkov mednarodne trgovine, vendar Jugoslavija pri tem sodeluje samo z 0,4 odstotka.

Po pisanju »Borbe« gre v Evropsko gospodarsko skupnost 30 odstotkov jugoslovanske zunanje trgovine, kar je lani znašalo okrog 6 milijard dolarjev. Primanjkljaj Jugoslavije je dosegel lani eno milijardo 261 milijonov dolarjev. Letos se utegne jugoslovanski primanjkljaj še povečati.

V Bruslju pravijo, da želijo okrepiti gospodarske stike z Jugoslavijo.

—O—

O PROBLEMU KISLEGA DEŽJA

Društvo naravoslovcev in tehnikov Tone Penko prireja v petek, 10. aprila, večer, posvečen problemu »kislega dežja«.

Ozvočenemu predavanju, ki ga je pripravil prof. Tartarotti z univerze v Bernu, bo sledil oris stanja v Sloveniji, ki ga bo podal dr. Batič iz Ljubljane.

Predavanje bo v Gregorčičevi dvorani, ul. sv. Frančiška 20 z začetkom ob 20.30.

PREJELI SO RAZPEČEVALKO MAMIL

Finančni stražniki so na openski železniški postaji odkrili in zaplenili kilogram kokaina. Pri sebi ga je imela bolivijska državljanka Maria Flores De Borda, ki so jo seveda aretirali. Vrednost zaplenjenega mamila bi na črni borzi znašala milijardo lir. Ugotovili so, da je ženska odpotovala iz Bolivije v Moskvo in od tam v Beograd; iz jugoslovanske prestolnice se je odpeljala z vlakom proti Italiji, njeno potovanje pa je bilo prekinjeno na Opčinah.

Kokain je bil nedvomno namenjen v severno Italijo. Preiskovalci skušajo zdaj odkriti pajdaše v razpečevalni mreži. Na novo bodo tudi ugotovili, kako potekajo skrivne poti razpečevalcev mamil po svetu in še posebej po Evropi in na našem območju.

—o—

GLASBENA MATICA
SLOVENSKO STALNO GLEDALIŠČE

Gostovanje Opere SNG Maribor

Anton Foerster
GORENJSKI SLAVČEK
Dirigent Stane Jurgec

V soboto, 4. aprila ob 20.30

Zaradi neposrednega radijskega prenosa se bo predstava začela točno ob 20.30.

V nedeljo, 5. aprila ob 16. uri

Abonenti GM in SSG imajo popust!

Prodaja vstopnic od 10. do 14. ter od 17. do 20. ure; v nedeljo, 5. t.m. eno uro pred pričetkom pri blagajni Kulturnega doma.

OBTOŽBE VDOVE GIORGIERI

V intervjuju za zelo razširjeni italijanski tednik »Famiglia cristiana« je vdova po ubitem letalskem generalu Giorgieri, profesorica Giorgia Pellegrini izjavila, da sta njenega moža po vsej verjetnosti ubila tista Libanonca, ki sta ga že v lanskem decembru čakala v zasedi, a sta bila aretirana. Libanonca so, tako pravi vdova po ubitem generalu, zamenjali z drugimi jetniki in jima je bil omogočen beg. Moj mož je postal žrtev, je izjavila vdova Giorgieri, cele vrste interesov. Šlo je sicer v prvi vrsti za evroterorizem, vendar v zadevo so vpletene tudi italijanske, palestinske in izraelske varnostno obveščevalne službe. Notranji minister Scalfaro sicer to zanika, je naglasila vdova Giorgieri, vendar nekdo pozna resnico. Vdova je pristavila, da je svoje mnenje že posredovala preiskovalnemu sodniku.

DESNI TERORIST V ROKAH ITALIJANSKIH OBLASTI

Oblasti v Venezueli so izročile Italiji desničarskega skrajneža Stefana Delle Chiaie. Kaže, da je Delle Chiaie živel v Venezueli tri leta. Tja je došel iz Bolivije, kjer je bil med drugim svetovalec predsednika Meze in je bil vpleten v mednarodno trgovanje z mamili. Italijanska policija ga išče že 17 let, saj je vpleten v vrsto preiskav o desničarskem prevratništvu, predvsem o krvavih atentatih na trgu Fontana v Milanu in na železniški postaji v Bologni. Italijanski preiskovalci so izrazili izredno zadoščenje nad uspešno akcijo policije v Venezueli.

VATIKAN IN TERORIZEM

Vatikansko glasilo »Osservatore Romano« je objavilo daljši komentar o problemih terorizma in boja proti njemu. List je naglasil, kako zgrešena je bila ocena, po kateri naj bi obstajale kake razlike med terorizmom iz bližnje preteklosti in med njegovimi sedanji novimi pojavi. V obeh primerih, je poudaril Osservatore romano, gre za totalitarno izhodišče, ki meni, da cilj posvečuje sredstva in da je treba množice popeljati v nasilno revolucijo. Proti nekdanjim in sedanjim oblikam terorizma se je treba boriti predvsem z velikim čutom za odgovornost in v globokem prepričanju, da je treba krepiti demokracijo in politiko v službi skupnosti.

PONOVNO FINANCIRANJE JUGOSLOVANSKIH DOLGOV

Dne 31. marca se je iz Pariza vrnila v Beograd jugoslovanska delegacija, ki jo je vodil finančni minister Rikanović. Kot je povedal ob povratku finančni minister, je delegacija dosegla sporazum o načinu prehoda na drugo fazo večletnega refinanciranja jugoslovanskih dolgov v tujini. Druga faza se bo pričela 16. maja in obsega refinanciranje 84 odstotkov glavnice jugoslovanskih dolgov, ki dozori do letošnjega maja do konca marca prihodnjega leta. Gre za dolgove, ki jih je Jugoslavija najela pri 15 zahodnih državah in Kuvajtu. Rikanović je tudi povedal, da ni bilo lahko doseči soglasnosti pri refinanciranju zaradi neugodnih poročil o stanju jugoslovanskega gospodarstva s strani Mednarodnega denarnega sklada.

Jack London KRALJ ALKOHOL

13

Bilo je pri »Zadnji priložnosti«. Johnny Heinhold naju je seznanil. Da je bil »Stari hudič« Nelsonov oče, je bilo že dovolj znamenito. Ampak bilo je vse več kot to. Bli je lastnik in gospodar ladje »Annie Mine« in utegnili bi se kdaj zgoditi, da bi se vdinjal pri njem za mornarja. Še več, bil je živa romantičnost. Bil je modrook, rumenolas, koščat Viking, velikega života in čvrstih mišic kljub svojim letom. In on je bil v nekdanjih divjih časih, ko so poznali samo jadra, prevozil vsa morja na ladjah vseh narodov.

Slišal sem mnoge čudne zgodbe o njem in sem ga oddaleč oboževal. Krčma naju je zbližala. A tudi tako bi najino poznanstvo ne bilo več, kakor da bi si podala roko in izpregovorila besedo, dve — starec je bil namreč malobeseden — da bi ne bilo pijače.

»Pijva, jaz dam zanj!« sem rekel neutegoma po premoru, ki je bil po pivskih predpisih znak dobrega vedenja, kakor sem se ga bil naučil. Ko sva pila, je bila seveda njegova dolžnost, da me je poslušal in govoril z menoj. In Johnny je kot pravi krčmar delal preudarne opazke, ki so nama omogočale, da sva našla skupne snovi za razgovor. In ker sva pila pivo, za katerega sem jaz dal, je bila sedaj na kapitanu Nelsonu vrsta, da dá za pivo. Posledica tega je bilo nadaljevanje pogovora

in Johnny se je umaknil, da je stregel drugim gostom.

Čim več piva sva pila s kapitanom Nelsonom, tem bolj sva se seznanila. Našel je v meni spoštljivega poslušalca, ki je iz prebiranja knjig mnogo vedel o pomorskem življenju, kakršnega je bil on živel. Tako se je vrnil v svoje burne mlade dni in mi povedal marsikako posebno zgodbo, v tem pa sva vse božje poietno popoldne zlivala pivo po grlu in je plačal sedaj ta sedaj drugi. In samo kralj Alkohol je omogočil, da sem prebil tisto dolgo popoldne v družbi s starim morskim medvedom.

Johnny Heinhold je bil, ki me je preko točilnice na skrivaj opozoril, da mi je začela iti pijača v glavo in mi je nasvetoval, da naj pijem male kozarce. Toda dokler je kapitan Nelson pil iz velikih kozarcev, mi je moj ponos branil piti iz drugačnih kot velikih. Šele ko je kapitan prvi naročil mali kozarec, sem naročil tudi jaz takega. Ko pa sva se po prijaznem poslavljanju, ki je nekaj časa trajalo, ločila, sem bil pijan. Imel pa sem zadoščenje, ko sem videl, da je bil »Stari hudič« prav tako pijan kot jaz. V svoji mladostni skromnosti sem si komaj upal misliti, da je bil utrjeni stari mornar celo še bolj pijan.

In pozneje so Spider in Pat in Clam in Johnny Heinhold in drugi pravili, da me je »Stari hudič« rad videl in da je imel

samo dobre besede zame, ker sem bil tako vrl dečko. Kar je bilo toliko bolj pomembno, ker je bil znan kot divji, star prepirljivec, ki nikdar nikogar ni maral. Da pa sem si bil pridobil njegovo prijateljstvo, gre vsa zahvala kralju Alkoholu. Ta mali dogodek sem omenil samo zato, da podam zgled, kako mnogovrstni so načini, vabe in usluge, s katerimi si kralj Alkohol pridobiva privržencev.

DESETO POGLAVJE

In še vedno ni vzkliko v meni nobeno poželenje po alkoholu, telo ga ni zahtevalo. Dasi sem leta in leta močno pil, vendar pitje ni rodilo poželenja. Pitje je bilo način življenja, ki sem ga živel, je bilo način življenja možakov, s katerimi sem živel. Kadar sem križaril po zalivu, nisem vzel nobene pijače s seboj, in dokler sem bil zunaj na zalivu, me poželenje po pijači ni nikdar prevzelo. Šele potem, ko sem privezal svojo barko v pristajališču in stopil na suho ter krenil v zbirališča možakov, kjer je pijača tekla, mi je plačevanje pijače za druge in sprejemanje pijače od drugih postalo družabna dolžnost in obred moštva.

Tedaj se je včasih tudi prigodilo, ko sem ležal s svojo barko ob mestnem pristajališču ali onstran zaliva ob peščenem rtiču, da so prišli k meni na krov Kraljica, njena sestra, njen brat Pat in gospa Hadley. Ladja je bila moja, jaz sem bil gostitelj in jaz sem mogel izkazovati gostoljubje samo v oni obliki, kakor so ga oni razumeli. Tedaj sem poslal Spiderja ali Irca ali Scottyja ali kogarkoli, ki je

— E, Jakec moj, jest prou ne zastopem zakej se hodejo ti diplomati, precdniki jn sekretarji tolko obiskavat. Smo najdlji pošto, smo najdlji telefon jn telegrame. Kej se ne morejo uani zment po pošti al po telefoni? Je prou treba rajžat če nu les? Vsak dan pišejo jn pravejo kaku je an angleški diplomat šou u Moskvo, kaku je an Japonc pršu u Evropo jn Andreotti na Kitajsko jn Francozi u Afriko jn taku naprej, ke ni konca ...

— Tudi jest mislem, de be se lahko zmenli tudi po pošti. Al pej po telefoni. Sej jemajo vsi ministri telefon. Kolko špež be lahko pršparali!

— Jn kej misleš, kolko tašne rajže koš-tajo! Kadar se zgane an precdnik, more

delat nadure cela vojska ledi. Ga more varvat na stotine jn tudi taužent polica-jev ... Jn pole grejo ž njim še vse sort taj-nice jn prevajauci jn portaborše jn celi kupi žurnalistov ke jeh celo pot spraš-vaajo jn jem držijo pod nus vseh sort mi-krofonov jn jeh fotografirajo jn vse sorte.

— Ma pole ke pridejo dol sez aroplana, more bet tam ana banda de zagode himno od tega jn od unga. Jn tudi tu ni zastojn. Jn vsi se držijo modro jn salutirajo. Jn po-le ke jeh peljejo sez aerodroma u palačo od ministrstva so spet policaji na motor-jeh spred jn zad. Samo kolko benzine po-nucajo.

— Jn pole ke se pogovarjajo je spet ceu kup žurnalistov, ke jeh fotografira jn sprašava vse sorte.

— Jn kadar končajo se ment pride zve-čer še an banket, kamer ke jejo jn pijejo vse sorte. Ne miga da jemajo za večerjo sa-mo ano paštošuto, ma vseh sort riht. Jn je tolko tega, de uani samo malo pobrskajo po piati jn pustijo ta večji tal.

— Jest rečem, de od vsega kar ostane od tašnega banketa be lahko futrali več prascov.

— Brez skrbi. Zatu ke na teh banke-tah je vsega, koker rečejo Taljani »boca desidera«. Ne smej mankat neč.

— Jest be tou jemet tisti dnar kar košta samo an tašen državniški obisk. Be si do-sti pomagau.

— Jn kej misleš, de plačajo vse ses svojga garšta? Al od svoje plače. Kepej! ... Vse gre na državni račun. Vse plačamo mi z davkami. Zatu ni neč čudno če u držav-

neh blagajnah zmiram manka dnar. Ke uani pr teh banketah ne šparajo.

— Sej jem ni treba, ke vse plača pan-talone.

— Sej tudi zatu so vse države zapufane. Deficiti grejo u milijarde ke midva nan-ka ne znama kolko je tu.

— Ti bom jest povedau kolko je tu: Če bi šteu vsako sekundo ano numaro, be blo u ani minuti 60, u ani uri 3600, u anmi dne-vi pej šest jn osemdeset taužent jn štiri-stu. U anmi leti pej be pršu do anajtri-deset meljonov. Za prit do ane milijarde be mogu štet kar nekej let. Nuč jn dan.

— Ja, ja, Mihec moj, pejmo midva na naš kvartin.

— O —

TEŽAVNO PAPEŽEVO POTOVANJE V JUŽNO AMERIKO

■ nadaljevanje z 2. strani

škem udaru jeseni 1973 postal koncentra-cijsko taborišče.

V dveh tednih bo papež prepotoval 36 tisoč kilometrov od atlantske do tihomor-ske obale in od sredine do juga Južne Ame-rike. Obiskal bo 16 mest in imel 62 govo-rov. Prvič se bo zgodilo, da bo odsoten iz Rima na Oljčno nedeljo. Takrat bo nam-reč v Buenos Airesu veliko, tretje svetov-no srečanje mladine. Zbral se bo milijon mladih. To bo priložnost za papežovo sklep-no sporočilo Južni Ameriki in svetu.

Izdajatelj: Zadruga z o. z. »NOVI LIST« — Reg. na sodišču v Trstu dne 20.4.1954, št. 157. Odgovorni urednik: dr. Drago Legiša — Tiska tiskarna Graphart. Trst, ulica Rossetti 14, tel. 772151

bil moj pomočnik, z vrčem po piva, z veli-ko pletenko pa po rdečega vina. Nadalje so se včasih, ko sem ležal ob nabrežju in prodajal svoje ostrige, v poznem mraku prikradli na krov mogočni policaji v uni-formi in civilu. In ker smo živeli v senci policije, smo zanje odpirali ostrige in jih prednje pokladali s kanci poprove omake ter, da se odkrižamo sitnežev, jadrno po-slali po pivo ali po kako močnejšo robo v steklenicah.

Pa najsi sem pil kakor sem hotel, kra-lja Alkohola nisem mogel vzljubiti. Cenil sem ga na moč visoko zaradi njegovih zvez, a ne zaradi njegovega okusa. Ves čas sem si prizadeval, da bi bil možak med možaki, in ves čas sem gojil skrivno, sramotno po-želenje po bonbonih. Toda rajši bi bil prej umrl, nego dal komu kaj takega domne-vati. Stregel sem temu naslajanju na sa-mem, v nočeh, ko sem vedel, da je šlo moje moštvo na kopno spat. Tedaj sem šel v javno knjižnico, zamenjal knjige, si ku-pil za celo četrtinko dolarja vsakovrstnih bonbonov, ki so se dali žvečiti in so dolgo trpeli, se splazil nazaj na »Razzle Dazzle«, se zaklenil v kabino, legel v posteljo in preležal dolge srečne ure, bral knjige in žvečil bonbone. In to so bili edini časi, ko sem se zavedal, da sem v resnici užil, ko-likor je bil tisti denar vreden. Dolarji in dolarji, izdani pri točilnici, mi niso mogli kupiti take zadovolitve kakor tistih pet in dvajset centov v prodajalnici slaščic.

Čim bolj sem pil, tem bolj sem začel opazati, da so se pri takem popivanju po-javljala sijajna doživetja. Pijanost je bila vedno znamenita. Ob takih prilikah se je marsikaj prigodilo. Možaki kakor Joe Goo-se so računali svoje življenje od pijanosti

do pijanosti. Pristaniški delavci so vsi tež-ko pričakovali svoje običajne sobotne pi-janosti. Mi z ostrigarskih ladij smo čakali, dokler nismo poprodali svojih tovorov, preden smo zares žli pit, dasi sta včasih kak priložnost kozarec ali kako sreča-nje slučajnega prijatelja iznenada povzro-čila nenameravano pijanost.

V nekaterih ozirih je bila taka slučaj-na pijanost najboljša. Tedaj so se prigo-dile bolj čudne in bolj vznemirljive reči. Kakor n. pr. tisto nedeljo, ko so Nelson, French Frank in kapitan Spink izmaknili Whisky Bobu in Grku Nickyju ukradeni čoln za lov na losose. Med moštvom ostrigarskih bark so se bile izvršile izpremem-be. Nelson se je na krovu barke »Annie« stepel z Billom Kelleyjem in je dobil kro-glo skozi svojo levico. Ker se je bil tudi s Clamom sprl in razdril družabništvo, je vo-dil svojo barko z levico, visečo v obvezi, z moštvom dveh visokomorskih mornarjev. Vozil je tako blazno, da ju je strah pre-podil na kopno. In razširjala sta take go-vorice o njegovi neverjetni predrznosti, da niti eden z vse obale ni hotel voziti z Nel-sonom. Tako je barka »Reindeer« ležala brez moštva ob peščenem rtiču onstran za-liva. Poleg nje je bila moja »Razzle Daz-zle« s sežganim glavnim jadrom ter s Scot-tyjem in menoj na krovu. Whisky Bob se je bil sprl s French Frankom in odšel z Grkom Nickyjem »po reki navzgor« na ne-ki pohod.

Uspeh tega pohoda je bil praznje nov-čoln za lov na losose, ki sta ga ukradla nekemu italijanskemu ribiču. Italijan ga je šel iskat in je obiskal nas gusarje-ostrig-arje vse po vrsti, in mi smo bili prepri-čani po tem, kar smo vedeli o Whisky Bo-

bu in Grku Nickyju, da sta onadva bila krivca. A kje je bil ukradeni čoln? Na sto-sline grških in italijanskih ribičev je pre-iskalo ob reki in po zalivu vsako lužo in vsako luknjo v trstju, da bi ga našli. Ko pa je lastnik ves obupan ponudil nagrado pet-deset dolarjev, je naše zanimanje narastlo in skrivnost se je poglobila.

Neko nedeljo zjutraj me je obiskal sta-ri kapitan Spink. Pogovor je bil zaupen. Pravkar je v svojem čolnu lovil ribe pri starem alamedskem brodu. Ko je nastopi-la oseka, je opazil vrv, ki je bila priveza-na h kolu pod vodo in držala navzdol. Za-man je skušal vzdigniti stvar, ki je bila privezana na drugem koncu. Malo bolj na-prej je bila podobna vrv privezana k dru-gemu kolu, ki je tudi držala nizdol in se ni dala dvigniti. Ni dvoma, da je bil tam pogrešani čoln. Ako bi ga vrnila pravemu lastniku, bi dobila petdeset dolarjev. Toda jaz sem imel čudne nazore o časti med ta-tovi in nisem hotel imeti nič opraviti s to zadevo.

A French Frank se je bil skregal z Whi-sky Bobom in Nelson mu je bil tudi sovraž-nik. (Ubogi Whisky Bob! Bil je brez zlobe, dobre duše in narave, rojen slabič, vzgo-jen v revščini; imel je nepremagljiv po-hlep po alkoholu in je še vedno izvrševal svoj poklic kot gusar-ostrigar; njegovo tru-plo so nedolgo pozneje potegnili poleg do-ka iz vode, kjer se je bilo, vse preluk-njano od šiber, potopilo.) Za uro potem, ko sem bil zavrgel ponudbo kapitana Spin-ka, sem ga videl, kako se je vozil z Nel-sonom na barki »Reindeer« po zalivu. Tu-di French Frank se je s svojo ladjo peljal mimo.

(Dalje)